

Marita Vainio

KOSKETUS MAATALOUTEEN

Tämän vuoden keväällä, toukokuussa yhdistyksemme Varsinais-Suomen

Näkövammaiset ry. järjesti retken Loimaalle, Sarka Maatalousmuseoon.

Olin jo hyvissä ajoin ennen retkeä yhteydessä Sarka museoon, Kirsi Laineeseen. Kerroin hänelle, että meitä olisi tulossa ryhmä näkövammaisia tutustumaan heidän näyttelyynsä. Kerroin myös toiveen saada opaskierrokselle jotain konkreettista käsin kosketeltavaa, koska osa ryhmästämme on täysin sokeita tai vaikeasti heikkonäköisiä.

Sarka-museon oppaat ottivatkin vierailumme haasteena. Ensiksi saimme kukin käteemme pienen, pienen ohranjyvän. Saimme lisäksi kokeilla kahvimyllyä, separaattoria ja jauhinkiviä.

Olen viettänyt lapsuuteni kesiä maaseudulla Paimiossa.

Tuohon aikaan maidot kuljetettiin tonkissa tienvarteen maitolavalle, josta meijeriauto nouti ne aamuin illoin. Separattoria, enkä varsinkaan jauhinkiviä ole koskaan nähnyt, vaikka ovatkin historia-aiheisista kirjoista tuttuja kapineita. Oli hienoa päästä itse konkreettisesti kokeilemaan näitä isoäidin äidin aikakauden työvälineitä.

Museossa oli lähes jokaisessa esittelypisteessä vitriini, jossa esiteltiin eri työvaiheita ja tapahtumia. Äänitteeltä kuulumme vuoropuhelua ja tarinoita, aina kuhunkin aiheeseen liittyen. Tosin, jos minulta kysytään, niissä äänitteissä puhuttiin melkoisesti kaunisteltua kieltä, ajanjakson huomioon ottaen.

Minulle on lapsuudesta ja nuoruudesta jäänyt museokammo. En nähnyt kunnolla, silti mihinkään ei saanut koskea. Piti vain kulkea luokkatovereitten perässä. Sama tilanne oli 80-luvulla, käydessäni Leningradissa, Eremitaasissa. Tuohon aikaan olin sokea. Mihinkään ei saanut koskea. Opas piti yllä hirveätä vauhtia, vaikka ryhmässämme oli näkövammaisia ja kuurosokeita.

Sarka-museon retkestä jäi todella hyvä mieli. Tämän kokemuksen perusteella voin mennä museoon joskus toistekin. On hienoa, kun nykyään otetaan kaikki kävijäryhmät paremmin huomioon ja esteettömyys ymmärretään muunakin kuin invavessoja ja pyörätuoliluisia rakentamalla.

Äänitteen tekeminen esittelypisteeseen on hieno oivallus. Samoin, teosten kuvailu äänitteeltä tai kuvailutulkin välityksellä on hyvä asia. 3D mallien tulostaminen onnistuu tietokoneen avulla. Tällä systeemillä voidaan tehdä kolmiulotteinen pienoismalli, melkein mistä tahansa. Tällaisen pienoismallin avulla näkövammaisen on helpompi hahmottaa kyseessä oleva kohde.

Museo esineet kun eivät kosketteluä siedä.

Kirjoittaja on sokea, turkulainen kulttuurikuluttaja, jonka kiinnostuksen kohteet ovat teatteri ja historia.